

ฉบับนี้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่ใน พ.ศ. ๒๕๓๑

กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรและประมวลการสอบ
ชั้นประถมศึกษา

ภาษาละทาย

DCID LIBRARY

0000032392

ด371.19
ด615๓

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภา

๒๕๕๐

พิมพ์ครั้งที่ ๕๐๐ เล่ม

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรชั้นประถมศึกษา ภาษามะลายู

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการเห็นสมควรกำหนดหลักสูตรและอัตรา
เวลาเรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาที่สอนภาษามะลายู ดังที่
ปรากฏท้ายประกาศนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๐

(ลงนาม) เลื่อน ศราภย์วานิช

รัฐมนตรี

วันที่

เลขทะเบียน ๗ 15619

เลขเรียกหนังสือ ๗372.19 ๗6154

ภาค ๑
หลักสูตรชั้นประถมศึกษา
ภาษามะลายู

อัตราเวลาเรียนชั้นประถมศึกษา
(หลักสูตรเทียบ)

วิชา	จำนวนชั่วโมงที่ต้องเรียนในรอบสัปดาห์หนึ่ง			
	พ.ศ. ๑	พ.ศ. ๒	พ.ศ. ๓	พ.ศ. ๔
หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม	๑—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐
ภาษาไทย	๑๑—๐๐	๑๐—๐๐	๙—๐๐	๙—๐๐
เลขคณิต	๓—๐๐	๔—๐๐	๕—๐๐	๕—๐๐
วิทยาการ	๑—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐
ความรู้เรื่องเมืองไทย	๒—๐๐	๒—๐๐	๒—๐๐	๒—๐๐
วาดเขียน	๑—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐
ขับร้อง	๐—๓๐	๐—๓๐	๐—๓๐	๐—๓๐
สุขศึกษา	๑—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐
พลศึกษา	๒—๐๐	๒—๐๐	๒—๐๐	๒—๐๐
วิชาลูกเสือหรืออเนกภาษา	—	—	๑—๐๐	๑—๐๐
ภาษามละยา	๕—๓๐	๕—๓๐	๕—๓๐	๕—๓๐
รวม	๒๙—๐๐	๒๙—๐๐	๒๙—๐๐	๒๙—๐๐

อัตราเวลาเรียนชั้นประถมศึกษา

อะพะชะภาษามะถาย

วิชา	จำนวนชั่วโมงที่ต้องเรียนในรอบสัปดาห์หนึ่ง			
	สัปดาห์ ป.ท. ๑	สัปดาห์ ป.ท. ๒	สัปดาห์ ป.ท. ๓	สัปดาห์ ป.ท. ๔
อ่าน	๓—๓๐	๓—๓๐	๑—๓๐	๑—๓๐
คิด	๒—๐๐	๑—๐๐	๑—๐๐	๐—๓๐
เขียน	—	๑—๐๐	๑—๐๐	๐—๓๐
แต่ง	—	—	๑—๐๐	๑—๐๐
จากหมาย	—	—	๑—๐๐	๑—๐๐
แปล	—	—	—	๑—๐๐
รวม	๕—๓๐	๕—๓๐	๕—๓๐	๕—๓๐

หลักสูตรชั้นประถมศึกษา (ปีที่ ๑ — ปีที่ ๔)

เฉพาะวิชาภาษามะลายู

วิชา	รายการที่ของสอน
ภาษามะลายู	อ่าน มุ่งหมายให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ใช้ตัวพิมพ์และตัวเขียนซึ่งใช้ในการเรื่องราวตามปกติที่คนธรรมดาใช้กันได้และเข้าใจความหมาย จำเรื่องราวที่อ่านมาได้พอที่จะชี้แจงให้ผู้อื่นทราบถูกต้องตามเรื่องราวที่อ่านมาทั้งในความที่กล่าวอย่างย่อๆ และอย่างพิสดารโดยการขยายความพอสมควรของนักเรียน เนื่องจากภาษามะลายูมีสระน้อยและการผสมคำค่อนข้างจะยุ่งยากอยู่บ้าง คำบางคำอ่านออกเสียงได้ ๒ อย่างและความหมายต่างกันตามเสียงอ่าน สดแต่ความในประโยค นักเรียนต้องรู้จักวินิจฉัยว่าเมื่อใดฟังอ่านว่าอย่างไร และ มีความหมายว่าอย่างไร ให้นักเรียนเข้าใจออกสำเนียงคำที่มาจากภาษาอาหรับซึ่งเป็นสำเนียงที่ค่อนข้างยากให้ชัดเจนและให้เข้าใจออกเสียงที่กล่าว ให้นักเรียนใช้สำเนียงมาตรฐานในการอ่านและสนทนาได้ด้อย คัด ให้อ่านอักขรเต็มรูปนั้นมีส่วนอย่างไร อักขรใดสียงใดที่หรือไม่เปลี่ยนรูปไปอย่างไร การวางรูปคำกับ

วิชา	รายการที่ต้องสอน
ภาษามะลายู	อักษร ให้สามารถเขียนตัวบรรจง ตัวหวัดแกมบรรจง ให้เกิดความชำนาญในการเขียน เพื่อให้เขียนได้เร็วจึงต้องแนะนำกวัดขันทำนั้ง การจับคินสอ การวางกระดานหรือกระตาส ให้สามารถเขียนด้วยหมึกปากกาได้ ให้รู้จักตัวอักษร เส้นหนายาง ช่องไฟ วรรคตอน <u>เขียน</u> ให้สามารถเขียนคำสามัญได้และรู้ความหมายของคำนั้นๆ ด้วย เสมอกับหนังสืออ่านประจำชั้น เขียนได้ชัดเจนและรวดเร็วไม่ตกหล่น อมความถี่พอควร เข้าใจในวิธีว่าเสียงนั้นๆ ในความนั้นๆ ฟังสะกดอย่างไร <u>แต่ง</u> ให้สามารถบรรยายความเข้าใจหรือความจำออกจากอักษรให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจได้ตามความประสงค์ และเข้าใจที่ลำดับว่าอะไรเป็นเหตุและอะไรเป็นผล สิ่งใดควรกล่าวก่อนกล่าวหลังเพื่อให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจชัดเจน <u>จดหมาย</u> ให้สามารถเขียนจดหมายแจ้ง อธิกริสามัญไปยังผู้อื่นได้ถูกต้องตามแบบจดหมาย คำนำ คำแทนชื่อ คำลงท้าย ที่นิยมใช้กันอยู่ในท้องถิ่น <u>แปล</u> ให้สามารถแปลข้อความในภาษาไทยเป็นภาษามะลายู หรือภาษามะลายูเป็นภาษาไทยให้ได้ความ

คามหลักของภาษานั้น ๆ โดยไม่ต้องคำนึงถึงคำแปลของแต่ละคำ

หมายเหตุ ก. ในขณะที่สอนอ่าน เขียน แต่ง แปล วรรควรร
ระได้แนะนำไวยากรณ์ไปด้วย ในเมื่อได้พบหรือต้องใช้ไวยากรณ์ แต่
ไม่ต้องแยกออกสอนเป็นอีกวิชาหนึ่ง โดยเฉพาอย่างยิ่งสิ่งที่ควรสนใจ
แนะนำก็คือเรื่องเกี่ยวกับคำกริยาซึ่งมีพวกคำเติมหน้าหรือเติมหลัง การอ่าน
ออกเสียง ฯลฯ เมื่อมีเครื่องหมายกำกับให้อ่านซ้ำว่าควรอ่านอย่างไร ให้
สามารถเขียนตัวเลขอาระบิกได้ถูกต้อง สามารถอ่านเลขจำนวนต่าง ๆ
ได้คล่องแคล่ว แต่ไม่ต้องสอนวิชาเลขคณิต เพราะเรียนเป็นภาษาไทย
อยู่แล้ว

ข. สำหรับชั้นเตรียมประถม ให้ครูสอนอ่านสัปดาห์ละ
๓ ชั่วโมง ๓๐ นาที และสอนอีกสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง ตามแนว
ในประมวลการสอนสำหรับชั้นประถมปีที่ ๑

ภาค ๒

ประมวลการล่อนช่อนประถมศึกษา

ภาษามะลายู

ประมวลการสอนภาษามะลายู

อ่าน

ชั้นประถมปีที่ ๑

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๓—๓๐ ชั่วโมง

สอนให้รู้จักตัวอักษร ๓๕ ตัวอย่างเต็มรูป เรียกชื่ออักษรตามแบบ
นิยม อักษรลทรูป สระ พยัญชนะ ความสำคัญของรูกำกับ การผสม
อักษร สรกกคำ ผสมคำ หัดให้อ่านทั้งๆ ซ้ำๆ

แยกให้เห็นว่าอักษร ๓๕ ตัวนั้นเป็นอักษรเดิม ๓๓ ตัว อักษรเพิ่ม
๒ ตัว เป็นอักษรผสม ๑ ตัว เป็นอักษรเปลี่ยนรูป ๑ ตัว และให้รู้จัก
เครื่องหมายเขียนบนอักษร ๕ เพื่อกันหลังกับอักษร ๑ ในเมื่อเขียน
อักษร ๕ เปลี่ยนรูป ๑ หรือแม้ไม่เปลี่ยนรูปก็นิยมใช้เครื่องหมาย

กำกับบนตัวอักษร ๕ เครื่องหมายกำกับนั้นเรียกว่ากาฟเล็ก และยังใช้
กับ ๕ อักษรอีกด้วย แยกให้ทราบว่าอักษรเดิม ๓๓ ตัวทำหน้าที่สระ
กับทำหน้าที่พยัญชนะ และอักษรเดิม ๓๐ ตัวทำหน้าที่พยัญชนะอย่างเดียว
การใช้อักษรเพิ่มอีก ๒ ตัว คือฮัมชะฮ์และลามอาเลฟ ตัว ๘ ฮัมชะฮ์นั้น
แทนตัวอาเลฟและ ๗ ลามอาเลฟก็คือตัวลามกับตัวอาเลฟเขียนติดกัน
ตามธรรมชาติสองตัวนี้ติดกันไม่ได้ ผสมคำเข้าเป็นวลีและประโยค หัดให้
อ่านทั้งๆ ซ้ำๆ ออกเสียงสั้นยาวของแต่ละพยางค์ให้ถูก (เสียงยาวอัน

รวงเงินน้อย) สอนเลขอาระบิกตามแบบมลายู การใช้เลข ๒ กำกับ
ท้ายคำเพื่อให้อ่านซ้ำ (ทำนองไม่ยากในภาษาไทย) และกรอ่านซ้ำนั้น
ฟังอ่านอย่างไร สอนให้รู้ว่าพยัญชนะซึ่งทำหน้าที่สระตกในพยางค์นั้น
แล้วจะทำหน้าที่เป็นพยัญชนะของพยางค์ถัดไปไม่ได้ แต่ตัวอักษรที่ทำหน้าที่
สระนั้นเมื่อใดทำหน้าที่สระแล้วบางคำในตัวเดียวกันต้องไปทำหน้าที่เป็น
อักษรนำของพยางค์หลังเช่น كِ ร็อม (คม) تبع ตัยัง (เสา)

ให้รู้ว่าเสียงสั้นนั้นไม่ใช่สระและทำเสียงอย่างไร เสียงของพยางค์ที่ออก

๑ ح ب ت ق ก้อฟ پ กอฟ เป็นตัวสระตกต้อง
ออกเสียงอย่างไร ทั้งต้องให้นักเรียนเข้าใจคำในภาษามลายูนั่น ต้องอ่าน
ออกเสียงตัวสระตกให้ชัดเจนเพราะบางคำเสียงต่างกันที่ตัวสระตกเท่านั้น เช่น
คำว่า كُت ลักต (ตึก) และคำว่า كُسى ลักส (เร็ว) และยังมี
คำอื่น ๆ อีก จำเป็นที่ครูจะต้องทวนวิชาการออกเสียงตัวสระตกของนักเรียน
ให้มาก

หมายเหตุ สำหรับชั้นเตรียมประถม ให้สอนเฉพาะวรรคต้น

ชนประณมปีที่ ๒

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๓-๓๐ ชั่วโมง

สอนให้อ่านทั้ง ๆ ซ้ำๆ และหัดให้สะกดคำใหม่ ๆ ปากเปล่า กวดขัน

เสียงของพยางค์ที่มีเสียงสั้นเสียงยาว ให้รู้ว่าสระ ๓ ตัว คือ

๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐
๕๑
๕๒
๕๓
๕๔
๕๕
๕๖
๕๗
๕๘
๕๙
๖๐
๖๑
๖๒
๖๓
๖๔
๖๕
๖๖
๖๗
๖๘
๖๙
๗๐
๗๑
๗๒
๗๓
๗๔
๗๕
๗๖
๗๗
๗๘
๗๙
๘๐
๘๑
๘๒
๘๓
๘๔
๘๕
๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

เมื่อออกขรร ๑๒๑ นโตะทาหนาทสวระ (คือทาหนาทพยัญชนะ) เมื่อ

อักษร วา สะกดมีเสียงอย่างไร เสียงของอักษรนั้น ทาล และมีม บา

อยู่ติดกันและเข็นพยุหะนันทนของพยางค์ตามใจอย่างไรวาง ควรให้รู้ว

อักษรเคมี ๓๓ ตัวนั้นไม่ได้ใช้ในการเขียนอักษรภาษาไทยเลยแต่ ๆ ทั้งหมด

นิยมใช้อักษร ق แทนเสียงขข: ق การเขียนออกใช้อักษร ف

ไขว้เขวกันไต่และถือว่ามีค่าเท่ากับ ๑ แต่อีกขบวนการพิมพ์นั้นไขว้แยกจาก

ก้นความจริงจตเตยวณนมีเสียงเท่ากับตัว ฟ. สามๆคนนมีเสียงเท่ากับตัว ฟ.

และให้นักเรียนเข้าใจต่อไปว่าเวลาเขียนทั้งสองตัวให้ถูกต้องเพียงใด เพราะ

เกรงว่าจะไปเหมือนกับตัว ^๕๕ ^๕ซึ่งมีสามจุดเหมือนกัน ^๕ตัวพิมพ์หัว "ตัว

งา” ไม่กลมแต่เวลาเขียนโดยมากหัวกลม ฉะนั้นตัว “ปา” จึงใช้เขียน

เพียงจุดเดียว หักให้อ่านเป็นประโยคให้รู้ว่าควรหยุด เมื่อหมดประโยค หรือ

หมดความลงตอนหนึ่ง (หนึ่งสัปดาห์แบบเดิมไม่มีเครื่องหมายวรรคตอน)

แต่แบบรูปนั้นมิใช่เครื่องหมายวรรคตอนแบบอังกฤษกันข้างแล้ว) ให้อ่าน
 ทำนองการพดฯ เว้นแต่ควรเป็นสำเนียงมาตรฐาน ควรให้นักเรียน
 ทราบว่าสำเนียงมาตรฐานตามอักษรวิณนแตกต่างกับสำเนียงของท้องถิ่น
 อยู่บ้างเพราะคำที่ใช้พดฯมักตกพยัญชนะหรือทงพยัญชนะเสียง เปลี่ยนเสียง
 เพี้ยนไปบ้าง จนบางคำใกล้เคียงกันมากฟังไม่เข้าใจว่าเป็นคำๆเดียวกัน
 ชัดแจ้งให้นักเรียนรู้เรื่องนี้ อธิบายความหมายของคำใหม่หรือคำซึ่งนักเรียน
 ยังไม่เข้าใจ อธิบายให้เข้าใจเรื่องพยางค์ที่เติมเข้าข้างหน้าคำกริยาและ
 หลักการเปลี่ยนพยัญชนะ เมื่อมีการเติมพยางค์ข้างหน้าของคำกริยา
 ขางคำ และการเติมพยางค์ข้างหลังของคำกริยา และความหมายของคำที่
 มีการเติมพยางค์ ฉะเพาะคำที่มักพบหรือใช้เสมอๆ หรือฉะเพาะคำที่พบใน
 หนังสืออ่าน หักสนทนาได้ข้อให้ใช้สำนวนสำเนียงที่นิยม ให้เล่าเรื่อง
 หรือความสั้นๆ จากที่อ่านหรือที่คร่ำเล่าให้ฟัง ให้รู้ชื่อ วัน เดือน การนับ
 เวลาในวันหนึ่ง ๆ เริ่มเมื่อไร หมดวันเมื่อใด ขอสสลามกี่วัน.

ชั้นประถมปีที่ ๓

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑ — ๓๐ ชั่วโมง

ความมุ่งหมายให้อ่านได้คล่องแคล่วและแม่นยำ ให้อ่านเร็วกว่า
 อัตราเร็วในการพดฯเล็กน้อย (เป็นความนิยม) และหยดให้ถูกต้อง ให้
 สำเนียงใกล้เคียงหรือคล้ายการพดฯ ระวังการออกเสียงแปร่งหรือเพี้ยน จำ

ความหรืออรรถความไว้ เข้าใจในเรื่องที่ได้อ่านมา ออกเสียงหนักเบาสูงต่ำ ตามท้องเรื่อง ชักถามความที่อ่าน แล้วความย่อตามความเข้าใจ หักใหม่การสนทนาโต้ตอบระหว่างนักเรียน การอ่านแต่ละคราวควรพยายามให้นักเรียนได้อ่านทั่วถึงกันหรือให้ส่วนมากได้อ่าน หากมีการอ่านฝึกคร ต้องแก้ไขทันที อธิบายความหมายของคำใหม่ ๆ อธิบายเรื่องพยางค์ที่เติมข้างหน้าหรือข้างหลังของคำกริยาและความหมายเมื่อเติมพยางค์เข้าแล้ว ให้เข้าใจสำนวนและเพาะบางส่วนของที่อ่านพบ ให้เข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ทางยทศศรหามาให้ การอ่านคำซ้ำควรอ่านอย่างไร ให้รู้ว่าวันใดยังเป็นวันสำคัญทางศาสนาอิสลามตามปฏิทินอิสลาม ควรให้นักเรียนรู้ว่าในวันสำคัญนั้น ๆ ตามประเพณีท้องถิ่นชาวบ้านนิยมทำอะไรกันอย่างไรบ้าง ให้รู้ว่าการออกเสียงอักษร ๑๔ ตัวนั้น ตามลัทธิหลายนิยมออกเสียงอย่างไร และนิยมใช้ในคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น อาหรับและยุโรป ฯลฯ ให้เข้าใจว่ามีอักษรหลายตัวที่ใช้เฉพาะคำที่มาจากภาษาอาหรับ และเสียงของคำเหล่านั้นค่อนข้างยากสำหรับคนมุสลิม จำเป็นที่ครูจะต้องคอยแก้ไข.

ชั้นประถมปีที่ ๔

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑ - ๓๐ ชั่วโมง

อ่านทำนองชั้นประถมปีที่ ๓ ความยากขึ้น คำใหม่ ๆ ต้องชัดเจน

กวดขันการหยก เสียงสั้นยาว สังก้า ตามความ ให้เข้าใจว่าอักษร
 ๓ ตัว ซึ่งทำหน้าที่สระเนออาทำหน้าที่เป็นพยัญชนะได้เช่นเดียวกับอักษร
 ๓๐ ตัว และควรแนะนำให้สังเกตในเมื่อพยักคำออกขรทั้ง ๓ ตัวนั้น ทำ
 หน้าที่เป็นพยัญชนะ หักสนทนาได้คอบ หักกล่าวสุนทรพจน์ คำปราศรัยใน
 ชั้น (ครแต่่งให้นักเรียนไปท่องมาจากบ้าน) กวดขันทำทางกระแสเสียง
 เล่าเรื่องที่ได้อ่านมาตามความเข้าใจ ให้ใช้ถ้อยคำหรือภาษาที่เข้าใจได้ง่าย
 (ไม่ควรใช้คำศัพท์ในเมื่อมีคำง่าย ๆ) หักให้รู้จักจับใจความที่สำคัญของ
 เรื่อง คำใหม่ ๆ หรือคำศัพท์ควรให้นักเรียนจดไว้พร้อมด้วยคำแปลหรือ
 คำอธิบายความหมายของคำนั้น ๆ ทงให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ
 ขนค่น ซึ่งมักจะพบในหนังสือขยายต่าง ๆ ว่ามีความหมายต่างกันอย่างไร
 คำขนค่นนั้นมักจะใช้ในเมื่อจะชนบทใหม่หรือชนเรื่องใหม่ เช่น คำว่า مك

“มากา” سبرول “สำรวมด่า” هك “หาตา” التحه “อัล-
 เกศอช” اركن อารุกยัน سندار ยายดาน

ประมวลการสอนภาษามะลายู

คัด

ชั้นประถมปีที่ ๑

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๒-๐๐ ชั่วโมง

แนะนำในการนั่ง การจับดินสอ การวางกระดานหรือกระดาษที่เขียน
ให้คัดอักษรแบบเต็มรูปตัวตรง ส่วนของอักษร จุกกำกับ แขนขบรรจง แบบ
เขียนเร็ว ให้ทราบว่าจุกกำกับนั้นเป็นเครื่องหมายสำคัญของอักษรจำพวกมี
จุกกำกับ

ให้คัดอักษรเต็มรูปเป็นรายตัวอย่างบรรจง อักษรที่มีวงตัวโค้ง การ
วางจุกกำกับให้ถูกต้องซึ่งถือว่าเป็นการสำคัญ คัดอักษรเมื่อเข้าสัปดาห์ (เขียน
ต่อกันตามวิธีและลครปอักษร) อย่างบรรจง จุกกำกับเปลี่ยนรูปในการเขียน
ธรรมดาหรือเขียนเร็ว (เป็นรูปจุก ขด ผาหรือ..... เปลี่ยนเป็น.....)

การเขียนอักษร ๐ ให้อ่านว่าเมะตัว ๐ เป็นพยัญชนะต้นหรือพยัญชนะ
กลางของคำนั้นต้องเขียนจุกกำกับไว้ใต้เพื่อกันปนกับอักษร ๐ และเมื่อ

๐ อยู่ท้ายสุดเขียนจุกกำกับไว้บนวงตัวอักษรนั้น การคัดให้เป็นแบบตัว
ตรง รู้จักเส้นหนวยางของอักษร กวดขันให้เขียนเร็ว เขียนหวัดแกม
บรรจง ให้คัดตัวเลขอาระบิกแบบมะลายูเขียนตัวตรง

หมายเหตุ ชั้นเตรียมประถมให้สอนตามรายการในวรรคต้น

ชั้นประถมปีที่ ๒

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑-๐๐ ชั่วโมง

ให้คัดตัวบรรจง คัดตัวเขียนหวัดแกมบรรจง รุกก่ากับต้องกวกชัน
ให้สูงให้ถักที่ และเมื่อเขียนหวัดแกมบรรจงหรือเขียนเร็ว รุกก่ากับเปลี่ยนรูป
ไป กวกชันให้เขียนอักษรตัวตรงและให้เร็ว ระวังการตกหล่น กวกชันการ
ต่ออักษรว่าตัวใดต่อกันได้และไม่ได้ ให้รู้ว่า รุกก่ากับเป็นเครื่องหมาย
สำคัญ กวกชันรูปและวงโค้งตัวอักษรอย่าให้แคบเกินไปจนเขียน รุกก่ากับไม่
ได้สะดวก หรือกว้างยาวเกินไปจะขึ้นทางให้เกิดสงสัย การคัดให้คัด
จากกระดานคำที่ครูเขียนให้เป็นตัวอย่าง ไม่ว่าแบบบรรจงหรือหวัดแกม
บรรจงหรือนบบเขียนเร็วให้เขียนเต็มเส้นบรรทัดคู่ เพื่อแสดงให้เห็นว่าอักษร
ตัวใดอยู่ระหว่างเส้นบรรทัดหรือคาบเส้นบรรทัดบนหรือคาบเส้นบรรทัดล่าง.

ชั้นประถมปีที่ ๓

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑-๐๐ ชั่วโมง

เพื่อให้เกิดความชำนาญและให้เขียนได้รวดเร็ว ใช้อักษรแบบตัวตรง
ใช้เส้นบรรทัดเดี่ยวคัดตัวบรรจง ให้รู้ว่าส่วนใดของอักษรใดเป็นเส้นหนา
บาง ให้เข้าใจการแต้มนอกไปประกับอักษรที่เป็นชื่อเรื่องชื่อร้าน ฯลฯ
กวกชันช่องไฟระยะระหว่างคำ รุกก่ากับ แบบตัวหวัดแกมบรรจง รุกก่ากับ
เปลี่ยนรูปเป็น รุก ชิต รูปผาชี ใช้เครื่องหมายวรรคตอน เขียนเร็วหวัด

แกมบรรจง ซึ่งความแตกต่างระหว่างอักษรที่คล้ายกัน การขมวดหว่ออักษร
 ข้างตัวในพวกห้วนมวด กวักขึ้นเรื่องส่วนของตัวอักษรสังคำสั้นยาว หรือ
 โคงหรือเหลี่ยม คึกจากหนังสืออ่าน เรื่องที่เคยอ่านทั้งร้อยแก้วและคำประ
 พันธิ์ สุภาษิต ความเห็นที่เป็นคติ มุ่งหมายให้เขียนเร็วอักษรชัดเจน
 สะกดแม่นยำ การสังโยคอักษร.

ชั้นประถมปีที่ ๔

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๓๐ นาที

ทำนองชั้นประถมปีที่ ๓ การกวนส่วนของอักษร ใดกำกับ การ
 สังโยคของอักษร ซ้องไฟ วรรณคดี การเขียนเร็ว ให้รู้จักเขียนอักษร
 มีคอกไม้ประกับ การใช้เครื่องหมายวรรณคดีจน หักเขียนด้วยหมึกปากกา
 ขนาดอักษรอย่าให้เล็กลงไป.

ประมวลการสอนภาษามะลายู

เขียน

ชั้นประถมปีที่ ๒

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑-๐๐ ชั่วโมง

เขียนจากหนังสืออ่านหรือข้อความซึ่งประกอบขึ้นด้วยถ้อยคำที่
 นักเรียนเคยทราบมาก่อนแล้ว หากมีคำที่เสียงใกล้เคียงกันหรือคำใหม่หรือ
 คำที่หลายพยางค์ เขียนให้ดูบนกระดานคำ อธิบายความหมายให้เข้าใจ
 เสียก่อน ควรให้นักเรียนสังเกตตัวคำยากหรือคำใหม่ ก่อนเขียนอ่าน
 ให้ฟังคราวละน้อย ๆ คำในอัตราเร็วให้ช้ากว่าการพูดตามปกติเล็กน้อย
 อย่าให้ช้าหรือเร็วเกินไปนักจนเกินไป แล้วให้นักเรียนว่าตามท่วงขึ้นหรือ
 ตอนละคนเพื่อหัดให้นักเรียนจำหรืออรรถาธิบายได้ เวลาเขียนบอก ๒ ครั้ง
 กวดขันให้นักเรียนเขียนเมื่อครบรอบของแล้วตอนหนึ่ง ๆ อย่าให้เป็นการ
 เขียนแข่งกับการบอกซึ่งเป็นการผลิตวิธีเขียนตามคำบอก การบอกครั้ง
 หนึ่งกับครั้งที่สองควรให้เวลาห่างกันพอสมควร ต่อไปบอกครั้งละมากคำ
 ขึ้น และอัตราเร็วในการบอกให้เป็นอัตราเร็วปกติในการพูด การตรวจ
 คำผิดและตกหล่นควรตรวจเอง ถึงรูปอักษร การวางจุดช่องไฟการ
 ต่ออักษร ระยะระหว่างคำต่อคำ พยายามกวดขันให้สม่ำเสมอ ให้
 นักเรียนเขียนบนเส้นบรรทัด กวดขันอย่าให้เขียนทับเส้นเมื่อเขียนผิด ให้
 ขีดฆ่าเขียนใหม่ กวดขันความสะอาด หากเขียนจากหนังสืออ่านควร

กำหนดให้อ่านตอนนั้น ๆ มาจากบ้านก่อน ให้คิดว่า การเขียนตามคำ
บอกเป็นวิชาสำคัญที่จะทำให้การแต่งและบทประพันธ์ในวันข้างหน้าดี และ
เป็นวิชาที่จะใช้ในงานต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษามาก การเขียนคำซึ่งเคย
เขียนผิด ๆ มาให้ถูกต้องเสียใหม่นั้นเลยไม่ได้ การเขียนในภาษา
มลายุนั้นแตกต่างกับการเขียนในภาษาไทย เพราะการเขียนภาษามลายูมี
การสลับโยค (เขียนติดต่อกันและลครป) แต่บางอักษรจะเขียนติดต่อกับ
อักษรอื่นไม่ได้ ฯลฯ

ชั้นประถมปีที่ ๓

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑—๑๐ ชั่วโมง

เขียนจากหนังสืออ่าน ข้อความที่เคยอ่านแล้วทำนองชั้นประถม
บท ๒ แต่ข้อความที่บอกแต่ละครั้งให้ยาวขึ้น ก่อนเขียนอ่านให้ฟัง
หนึ่งเที่ยว คำใหม่หรือคำยาก คำที่มหลายพยางค์ คำที่คงคล้าย ๆ
กัน เขียนให้นักเรียนดูและสังเกตด้วยนกระดานคำ บอก ๒ เที่ยว อ่าน
ทวน ๑ เที่ยว แต่ตอนปลายไม่ต้องอ่านให้ฟังก่อนก็ได้ นาน ๆ หาข้อ
ความที่ใหม่ ๆ มาบอกบ้าง ข้อความค่อย ๆ เพิ่มขึ้น กวดขันความ
สะอาด ช่อ่งไฟ ระยะระหว่างคำ เครื่องหมายวรรคตอน คำที่เขียนผิดให้แก้
เป็นรายคน ครูควรเป็นผู้ตรวจเอง ในขณะที่อ่านควรแนะนำให้สังเกตการ

สิ่งโยกตัวสะกดของคำนั้น ๆ หากจะเขียนจากหนังสืออ่านควรให้นักเรียน
เตรียมอ่านล่วงหน้าเป็นการบ้านมาก่อน แต่ควรกำหนดให้อ่านมากกว่า
ที่จะเขียนจริง กวดขันรุดกำกับให้มาก ลงให้ถูกตำแหน่ง.

ชั้นประถมปีที่ ๔

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๓๐ นาที

ทำนองชั้นประถมปีที่ ๓ เขียนจากหนังสืออ่านประจำชั้น ข้อความที่
คัดลอกมาจากอื่น ยากง่ายพอเทียบเคียงกับที่เคยอ่านมาแล้ว กวดขัน
ความสะอาด ช่อไฟ วรรคตอน แก่คำผิด การบอกให้วรรคยาวขึ้น ให้
ถือว่าการเขียนตามคำบอกเป็นวิชาสำคัญอย่างหนึ่งในการเขียนภาษา ครู
ควรเป็นผู้ตรวจเอง ความสะอาดหมดจด การเขียนเร็ว การเขียนจาก
หนังสืออ่านควรกำหนดล่วงหน้าให้นักเรียนไปอ่านมาก่อน ควรหัดเขียน
กับหมึกปากกาบ้าง เพื่อให้เกิดความเคยชิน.

ประมวลการสอนภาษามะลายู

แต่ง

ชั้นประถมปีที่ ๓

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑-๐๐ ชั่วโมง

เล่าเรื่องสั้น ๆ ให้ฟัง ให้ตอบคำถามจากเรื่องนั้น เพื่อตรวจ
 ความนักเรียนเข้าใจเรื่องและจำได้ความเพียงใด คำใหม่ ๆ เขียนให้ดู แล้ว
 ให้นักเรียนเรียงเรื่องนั้นตามความเข้าใจของตนเอง ให้ทวนซ้ำ
 กำกับ สวดบทกลอน ท่องเรื่องสั้น ๆ ให้รู้ว่าการขึ้นประโยคใหม่
 ความใหม่จะต้องมีคำนำหน้า เริ่มจากเรื่องสั้น ๆ แล้วค่อยเป็นเรื่องยาว ๆ
 ขึ้น ควรควรได้เลือกหามาเป็นเรื่องสั้นบ้างเป็นกลอนบ้าง ในตอนปลาย
 บังคับขอให้นักเรียนแต่ง ควรควรเล่าเค้าเรื่องให้ฟัง ภาษาที่ใช้ควร
 ง่ายให้เป็นคำละคำย่อ

ชั้นประถมปีที่ ๔

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑-๐๐ ชั่วโมง

ให้แต่งจากเรื่องที่เล่าให้ฟัง หรือจากภาพ กำหนดหัวข้อให้
 เล่าเค้าเรื่องให้ฟัง ให้นักเรียนรวมย่อคแต่งขึ้นเป็นเรื่อง และควรให้ตอบ
 คำถามเสียก่อนลงมือแต่ง แนะนำให้เข้าใจใช้คำนำประโยคใหม่คำนำตอน

ใหม่ ระวังอย่าให้พืชร้าซาก แก่ล้านวนที่ฝึกความนิยมและการใช้คำ
ฝึกความหมาย กวดขันการเขียนฝึกคัดกลั่นหรือฝึกเหตุผล ลายมืออย่าหวั่น
นัก มากน้อยประมาณ ๒๐ บรรทัด ครบถ้วนแก้ไขอย่างถี่ถ้วน หาก
พบว่าใช้คำฝึกความหมายควรชี้แจงหน้าชั้น ฝึกให้รู้จักกับความสำคัญ
หักย่อกความด้วย

สนับสนุนให้อ่านหนังสือประกอบนอกเวลาเรียน (ตามแต่จะหาได้)
ให้หาคำใหม่ ๆ คำยากและคำแปลไว้ด้วย.

ประมวลการสอนภาษามะลายู

จดหมาย

ชั้นประถมปีที่ ๓

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑ - ๐๐ ชั่วโมง

ให้รู้ว่าจดหมายมีหลายชนิด เช่น จดหมายธรรมดาได้แก่จดหมาย
ถามข่าวคราว บอกเล่าความเป็นอยู่ ขอร้องความช่วยเหลือ จดหมาย
ในการค้าขายและจดหมายในทางราชการ ฯลฯ เป็นต้น

จดหมายธรรมทานนั้นข้อสำคัญต้องมีชื่อที่อยู่ของเจ้าของจดหมาย วัน
ที่เขียนจดหมาย คำนำ ความประสงค์หรือเรื่องราว คำลงท้าย คำแทนชื่อ
เจ้าของจดหมายกับคำแทนชื่อผู้รับจดหมาย นิยมใช้คำแสดงเครือญาติ
เป็นคำแทนชื่อ โดยพิจารณาว่าฝ่ายใดสูงอายุกว่าและอายุที่สูงกว่านั้น

พอจะนับได้ว่าเป็นชนที่พอ แม่ ก ใช้คำนั้น ๆ แทนฝ่ายส่งขาย ฝ่ายค้าขายก็
ใช้คำว่าน้องลูกแทน

คำแปลที่อยู่ของเจ้าของจดหมาย วันเขียนจดหมายนั้นจะเขียนไว้
หัวกระดาษหรือตอนล่างเมื่อหมดข้อความก็ได้ เขียนริมซ้าย

ควรใ้คนเรียนฝึกหัดเขียนจดหมาย

๑. ถึงเพื่อนตามข่าวคราว
๒. ถึงครูขอลาสิกขาและป่วย
๓. ถึงพ่อแม่ บอกข่าวการเรียน
๔. ถึงญาติ ตามข่าวคราวสขทุกข์
๕. คอยจดหมายของบุคคลที่กล่าวข้างบน

ชนประภมปไท ๔

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑-๑๐ ชั่วโมง

ให้รู้จักใช้คำนำคำแทนชื่อเจ้าของจดหมาย และ ผู้รับ ให้เหมาะ สัม
เขียนความให้แจ่มแจ้ง ใช้คำให้ถูกต้องตลอดถึงสำนวน ลายมือให้ชัดเจน
ระวังในทางไวยากรณ์โดยเฉพาะพวกคำกริยา ข้อความกะทัดรัด ให้
รู้ว่าสิ่งใดควรพูดไม่ควรพูดในจดหมาย ใช้ถ้อยคำภาษาที่นิยมให้รู้จัก
การจำหน้าซอง การปักแสตมป์ ควรให้หัดแต่ง

๑. จดหมายระหว่างศิษย์กับครู
๒. จดหมายระหว่างญาติ

๓. เจตหายระหว่างเพื่อน
๔. เจตหายสังขของจากงานต่างจังหวัด
๕. เจตหายตอบจากเรื่องชาวบ้าน

ควรควรให้ตัวอย่างเจตหายแบบต่าง ๆ ตามสมควร มุ่งหมายให้
ได้ประโยชน์จริงจริง.

ประมวลการสอนภาษามะลายู

เปิด

ชั้นประถมปีที่ ๔

อัตราเวลาสอนสัปดาห์ละ ๑-๐๐ ชั่วโมง

ความมุ่งหมายให้สามารถแปลข้อความ จาก ภาษาไทย เป็น ภาษา
มะลายู และจากภาษามะลายูเป็นภาษาไทย เริ่มด้วยการแปลประโยคสั้น ๆ
แล้วขยายให้ยาวขึ้น ให้เข้าใจสำนวนของแต่ละภาษา อันติของคำ
ในประโยคของแต่ละภาษา การแปลนั้นมุ่งให้ความหมายของแต่ละภาษาตรง
กันเป็นสำคัญ ควรให้นักเรียนได้รู้สำนวนบางสำนวนที่พบในหนังสืออ่าน
หรือที่ใช้ประจำว่าภาษาไทยหมายความว่าอะไร และภาษามะลายูหมายความว่า
อะไร ให้นักเรียนจดคำศัพท์ด้วย.

